

محمدحسن صادقی روش^۱

کاربرد مدل آنتروپی شانون در پهنه‌بندی توسعه یافتگی شهرستان‌های استان یزد از دیدگاه بیابانزدایی

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۹/۲۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۵/۱۴

چکیده

یکی از اهداف مهم انجام طرح‌های بیابان‌زدایی کاهش محرومیت (توسعه‌نیافتگی) و رفع تبعیض (نابرابری) بین مناطق مختلف بوده است. شناخت و تجزیه و تحلیل وضع موجود نواحی مختلف از دیدگاه بیابان‌زدایی نخستین گام در فرآیند توسعه پایدار منطقه‌ای و شناخت کمبودها و تنگناها می‌باشد. ضعف روش‌های اندازه‌گیری سنتی عملکرد، نیاز به ارائه روش‌های نوین و کمی را ایجاب می‌کند. بنابراین در این پژوهش سوال اصلی تحقیق این است که آیا فعالیت‌های انجام شده در سطح شهرستان‌های استان با توجه به وسعت اراضی بیابانی و منابع تحت‌تاثیر، مناسب بوده است؟ و همچنین آیا مدل آنتروپی در برآورد این پهنه‌بندی کارایی لازم را دارد؟ شاخص‌ها و متغیرهای توسعه فرآیند بیابان‌زدایی می‌توانند به خوبی وضع نواحی را نشان دهند که با توجه به آن می‌توان سیاست‌های بودجه‌بندی، نیروی انسانی و غیره را تعیین نمود. بنابراین اطلاعات اولیه در زمینه فعالیت‌های بیابان‌زدایی از مرکز ملی بیابان‌زدایی استان یزد به تفکیک شهرستان گردآوری و از روش آنتروپی شانون به منظور بررسی و رتبه‌بندی ساختار وضع موجود بیابان‌زدایی استفاده شد. این مدل با ساختار سلسله‌مراتبی به ارزیابی توسعه شهرستان‌ها از نظر توسعه شاخص‌های بیابان‌زدایی می‌پردازد و در انتها نتایج را به صورت نقشه‌های ارزیابی ارائه می‌دهد. نتایج حاصله نشان

داد که شهرستان‌های یزد، تفت و مهریز به طور مشترک با درجه توسعه‌یافتگی ۰/۸۷۳- از نظر مجموع شاخص‌های بیابان‌زدایی در وضعیت نامناسبی می‌باشند و شهرستان‌های بافق، اردکان، صدوق و طبس به ترتیب با درجه توسعه یافتگی، ۰/۷۶۸، ۰/۵۹۶، ۰/۵۳۹ و ۰/۴۷۹ از وضعیت مناسبی برخوردارند.

کلید واژه‌ها: آنتروپی شانون، توسعه پایدار، شاخص‌های بیابان‌زدایی، یزد.

مقدمه

بیابان‌زایی عبارت از تخریب اراضی در مناطق خشک، نیمه‌خشک و خشک نیمه مرطوب حاصل تنوع اقلیمی و فعالیت‌های انسانی (یونپ،^۲ ۱۹۹۲) است که طبق برآورد کنفرانس بیابان‌زایی سازمان ملل^۳ پدیده بیابان‌زایی در آینده بیش از ۷۸۵ میلیون نفر انسان ساکن در مناطق خشک را که معادل ۱۷/۷ درصد جمعیت کل جهان می‌باشد، تهدید می‌کند (مشکوئه و رهبر، ۱۳۷۷: ۳۵). در ایران نیز از آنجا که ۱۶ استان با وسعت ۵۷/۵ میلیون هکتار در شرایط بیابانی قرار گرفته‌اند (سازمان جنگل‌ها و مراتع، ۱۳۸۴) لزوم برخورد مناسب و مطابق با اصول توسعه پایدار با این مسئله ضروری به نظر می‌رسد. این در حالی است که با وجود اجرای طرح‌های بیابان‌زدایی در طول ۴۰ سال اخیر ملاحظه می‌شود که ضمن داشتن موفقیت‌های نسبی، در مجموع قادر به شناخت جامع مسئله بیابان‌زایی، تخریب سرزمین و خسارات ناشی از آن نشده‌اند (صادقی روش و همکاران، ۲۰۱۳: ۱۴۸)، از مهم‌ترین عوامل ناکامی طرح‌ها و برنامه‌های مورد اشاره می‌توان به فقدان نگاه جامع‌نگر و عدم توسعه متوازن در عرصه‌های مناطق بیابانی اشاره کرد (ایران، یونپ، فائو^۴، ۱۹۹۹). لذا شناخت، کنترل و مدیریت پدیده بیابان‌زایی به صورت پایدار و متوازن ضروری به نظر می‌رسد. لازمه دستیابی به توسعه پایدار بیابان‌زدایی، شناخت و تعیین درجه توسعه‌یافتگی شاخص‌های بیابان‌زدایی می‌باشد تا با تعیین و تحلیل میزان فاصله آن‌ها از وضع مطلوب چارچوبی مناسب در زمینه توزیع امکانات و خدمات در اختیار مدیران مناطق بیابانی قرار گیرد. این امر ضمن حفاظت از اکوسیستم‌های حاشیه‌ای، از هدر رفت سرمایه‌های ملی نیز جلوگیری می‌کند.

بنابراین در این پژوهش فرض شد که در صورت بررسی و پهنه‌بندی منطقه‌ای عملکردهای بیابان‌زدایی با توجه به منابع تحت‌تاثیر و وسعت مناطق بیابانی هر منطقه می‌توان به چارچوب مناسبی به منظور دستیابی به توسعه متوازن

2- UNEP

3- United Nation Conference of Desertification (UNCOD)

4- IRAN, UNEP, FAO

بیابان‌زدایی در آینده دست یافت. از این‌رو برای تعیین صحت و سقم این فرضیه دو سوال اساسی شکل گرفت که عبارتند از: آیا فعالیت‌های انجام شده در سطح شهرستان‌های استان با توجه به وسعت اراضی بیابانی و منابع تحت تأثیر، مناسب بوده است؟ و همچنین آیا مدل آنتروپی در برآورد این پهنه‌بندی کارایی لازم را دارد؟ و بر مبنای این دو سوال دو هدف کلی، ارزیابی درجه توسعه‌یافتگی مناطق از نظر شاخص‌های فرآیند بیابان‌زدایی و راستی آزمایی مدل آنتروپی قانون در پهنه‌بندی توسعه‌یافتگی فعالیت‌های بیابان‌زدایی تعریف شد.

در حوزه مدیریت مسائل بیابانی تنها پژوهش‌های صورت گرفته به منظور ارزیابی توسعه‌یافتگی نواحی از دیدگاه بیابان‌زدایی توسط صادقی روش با به کارگیری مدل تاکسونومی عددی توسعه یافته (صادقی روش و همکاران، ۲۰۱۳: ۱۵۹-۱۴۷) و مدل موریس (صادقی روش، ۱۳۹۲: ۲۳-۳۵) به انجام رسید. به استثناء این پژوهش‌ها در سطح ملی و بین‌المللی تاکنون مطالعات جامع و نظام‌مندی در این رابطه صورت نگرفته است و تخصیص منابع و نهاده‌ها، صرفاً بر مبنای نظر کارشناس و بعضاً راندها و اعمال نفوذا صورت می‌گرفته است.

نخستین نظریه مبنایی در مورد توسعه در مباحث اقتصادی در خلال سال‌های دهه ۱۹۵۰ مطرح شد (میر، ۱۳۷۱: ۵۶). از دهه ۶۰ به کارگیری مدل‌های کمی برآورد توسعه در علوم اجتماعی به ویژه برنامه‌ریزی روستایی به انجام رسید. مدل‌های مطرح شده شامل مدل تاکسونومی، موریس، تحلیل عاملی، تحلیل شبکه اجتماعی، شبکه‌های عصبی، اسکالوگرام و روش پتانسیلی، می‌باشد (بدری، ۱۳۶۹). پیشینه و سوابق نظری این مدل‌ها به ۳۰ سال پیش و بیش‌تر به کارهای میردال، هیرشمن، فریدمن، پرو و پریش برمی‌گردد (کوپوس و کرابتر، ۱۹۹۹: ۴۳).

لازم به ذکر است که این مدل‌ها نیز دارای نقص اساسی بودند و آن این بود که در ارزش‌گذاری شاخص‌های موثر، تنها ارزش مطلق هر شاخص در هر منطقه در نظر گرفته می‌شد و اولویت آن‌ها نسبت به هم در فرآیند بیابان‌زدایی در نظر گرفته نمی‌شد که این امر منجر به دستیابی به نتایج غیر واقعی می‌شد. از این‌رو بر آن شدیم تا با به کارگیری روش آنتروپی شانون^۶ ارزیابی توسعه پایدار بیابان‌زدایی را بر مبنای اولویت شاخص‌ها نسبت به هم و اهمیت هر شاخص در هر واحد کاری برآورد کنیم.

مدل آنتروپی شانون که برگرفته شده از تئوری اطلاعات^۷ می‌باشد اولین بار توسط کلود ال وود شانون (۱۹۴۸: ۳۷۹-۴۲۳) ارائه شد. آنتروپی معیار سنجش بی‌نظمی در یک سیستم است (بناریک^۸ و همکاران، ۲۰۱۰: ۱۶۵) و در تئوری اطلاعات معیاری است برای مقدار عدم اطمینان بیان شده توسط یک توزیع احتمال گسسته (P_i) به طوری که

5- Copus and Crabtree

6- Shanons Entropy Model

7- Information theory

8- Bednarik

این عدم اطمینان در صورت پخش بودن^۹ توزیع، بیش‌تر از مواردی است که توزیع فراوانی تیزتر^{۱۰} باشد (اصغرپور، ۱۳۸۹: ۱۹۶؛ سلیمانی و زارع پیشه، ۲۰۰۹: ۵۱۴۷).

مدل آنتروپی شانون عمدتاً به منظور رتبه‌بندی توسعه یافتگی در حوزه‌های مختلف علوم مورد استفاده قرار گرفته که از آن جمله می‌توان به رتبه‌بندی توسعه یافتگی و تنوع خاک پوششی (میناسی^{۱۱} و همکاران، ۲۰۱۰: ۱۳۲-۱۳۹؛ پترسن^{۱۲} و همکاران، ۲۰۱۰: ۱۴۶-۱۴۰؛ ایبانهز^{۱۳} و همکاران، ۱۹۹۸: ۱۹۲-۱۷۱)، ارزیابی توسعه رشد شهری (دکا^{۱۴} و همکاران، ۲۰۱۲: ۱۰۶۸-۱۰۶۲؛ سان^{۱۵} و همکاران، ۲۰۰۷: ۳۷۶-۳۵۳؛ جوشی^{۱۶} و همکاران، ۲۰۰۶: ۲۸۷-۲۷۶؛ سودهیرا^{۱۷} و همکاران، ۲۰۰۴: ۳۹-۲۹)، ارزیابی توسعه بافت سرطانی (پرستات و پستان) با کاربرد تصاویر رادیولوژی و آنتروپی شانون (ارزیابی توسعه بی‌نظمی در بافت سرطانی) (پارواها^{۱۸} و همکاران، ۲۰۰۹: ۱۲۹۱-۱۲۸۶؛ اوگسان^{۱۹} و همکاران، ۱۹۹۶: ۲۷۶-۲۶۸)، استفاده از آنتروپی شانون در ارزیابی اثر داروها بر روی رفتار بی‌نظمی ژن‌ها به منظور بهبود درمان دارویی (فورمان^{۲۰} و همکاران، ۲۰۰۰: ۱۴-۵)، ارزیابی توسعه و بهره‌وری سازمان (جانو^{۲۱}، ۲۰۰۳: ۲۹-۲۵) و ارزیابی تنوع زیستی در مناطق مختلف (مارکون^{۲۲}، ۲۰۱۲: ۵۲۲-۵۱۶؛ جوست^{۲۳} و همکاران، ۲۰۱۰: ۷۶-۶۵) اشاره کرد.

همچنین در سال‌های اخیر، تحقیقاتی در این چارچوب در کشور مورد توجه قرار گرفته که از جمله می‌توان به، ارزیابی توسعه یافتگی از لحاظ دستیابی به شاخص‌های بخش کتابخانه‌ای (میرغفوری و همکاران، ۱۳۸۹: ۲۷۱-۲۴۳)، ارزیابی توسعه کالبدی شهری (مبارکی و همکاران، ۲۰۱۲: ۱۲-۱؛ ثابت سروستانی و همکاران، ۲۰۱۱: ۳۲۹-۳۲۰؛ مختاری ملک‌آبادی و همکاران، ۱۳۹۱: ۹۳-۱۱۲؛ حسینی و همکاران، ۱۳۹۱: ۵۱-۳۴؛ میرکتولی و همکاران، ۱۳۹۰: ۱۳۳-۱۱۵؛ ابراهیم‌زاده و رفیعی، ۱۳۸۸: ۱۳۸-۱۲۳؛ حکمت نیا و موسوی، ۱۳۸۵: ۱۵۲)، ارزیابی توسعه فرهنگی مناطق شهری (محمدی و ایزدی، ۱۳۹۰: ۱۹۸-۱۷۵)، پهنه‌بندی خطر زمین لغزش (مقیمی، ۱۳۹۱: ۹۰-۷۷)، رتبه‌بندی

-
- 9- Broad
  - 10- Shannon
  - 11- Minasny
  - 12- Petersen
  - 13- Ibáñez
  - 14- Deka
  - 15- Sun
  - 16- Joshi
  - 17- Sudhira
  - 18- Pharwaha
  - 19- Ogesan
  - 20- Fuhrman
  - 21- Janow
  - 22- Marcon
  - 23- Jost

می‌باشد و به شدت تحت تأثیر فرآیند فرسایش آبی و بادی و تخریب قرار دارد. در عین حال نزولات جوی ناچیز باعث شده که استان یزد از نظر ذخائر آبی جزء فقیرترین استان‌های کشور باشد. منابع آب زیرزمینی تنها منبع تأمین کننده آب استان می‌باشد که قسمت عمده آن (۹۰/۳٪) به مصرف کشاورزی می‌رسد. افت متوسط سالانه سطح آب زیرزمینی به ۲۴ سانتی‌متر می‌رسد و غلظت املاح محلول معمولاً به بیش از یک گرم در لیتر و گاهی تا ده گرم در لیتر می‌رسد (حد استاندارد TTS برای آب آشامیدنی ۳۰۰ میلی‌گرم در لیتر است) (اداره کل جهاد کشاورزی استان یزد، ۱۳۸۴).

استان یزد با وسعت بیش از ۶ میلیون هکتار اراضی بیابانی که ۴۶/۷٪ از اراضی استان را شامل می‌شود و ۱۰/۴٪ از وسعت اراضی بیابانی کشور را به خود اختصاص داده به عنوان سومین استان بیابانی ایران بعد از خراسان و کرمان مطرح می‌باشد، که حاوی متنوع‌ترین رخساره‌های بیابانی در سطح کشور است (سازمان جنگل‌ها، ۱۳۸۴). بنابراین این استان به عنوان یک استان تیپ یک از نظرگاه ارزیابی وضع موجود شاخص‌های بیابان‌زدایی مد نظر قرار گرفت (شکل ۱).

مواد و روش‌ها

تحقیق حاضر از نوع کاربردی و به روش توصیفی و تحلیلی به انجام رسید. در این پژوهش ده شهرستان استان یزد از نظرگاه توسعه شاخص‌های بیابان‌زدایی، به روش آنتروپی شانون بر مبنای آمارهای عملکردی مهر و موم‌های ۱۳۸۱ الی ۱۳۸۶ مرکز ملی بیابان‌زدایی اداره کل جهاد کشاورزی استان یزد مورد بررسی و تحلیل قرار گرفتند. با توجه به این که مهم‌ترین گام در عرصه برنامه‌ریزی ناحیه‌ای، کاهش عدم تعادل می‌باشد، (اسکاپ^{۲۵}، ۱۹۹۴) با تعیین درجه توسعه‌یافتگی شهرستان‌های مورد نظر از طریق روش مذکور، تشخیص وضعیت بیابان‌زدایی در سطح شهرستان‌ها امکان‌پذیر می‌شود.

تعیین گزینه‌ها و شاخص‌های ارزیابی

در ابتدا به منظور دستیابی به چارچوبی مناسب جهت پهنه‌بندی توسعه‌یافتگی اقدام به تعیین گزینه‌ها می‌کنیم، این گزینه‌ها واحدهای همگنی هستند که یا از روش ژئومرفولوژیکی (احمدی، ۱۳۸۴: ۴۷۱) حاصل می‌شوند و یا

مرزبندی‌های سیاسی همانند بخش، شهرستان و استان حدود آن‌ها را تعیین می‌کند. سپس شاخص‌های موثر یا بر مبنای نظر کارشناسی یا از مدل دلفی در قالب روش پرسشنامه‌ای نظام‌مند مشخص می‌شوند.

تشکیل ماتریس داده‌ها

در ادامه ماتریسی دوبعدی از گزینه‌ها و شاخص‌ها شکل می‌گیرد (جدول ۱) و ارزش هر شاخص در هر گزینه با استفاده از آمارهای رسمی و مطالعات میدانی یا به روش دلفی برآورد می‌شود.

جدول ۱- ماتریس داده‌ها

	شاخص (j) ◀			گزینه (i) ▼
	j _m	...	j ₂ j ₁	
X _{1m}	...	X ₁₂	X ₁₁	i ₁
X _{2m}	...	X ₂₂	X ₂₁	i ₂
:	:	:	:	:
X _{nm}	...	X _{n2}	X _{n1}	i _n
$\bar{X}_n$	...	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_i$
δ_N	...	δ_2	δ_1	δ_i

در این ماتریس X_{ij} ارزش شاخص j ام از گزینه i ام است.

نرمال‌سازی اعداد ماتریس داده‌ها

به منظور انجام سایر فازهای مدل آنتروپی قانون و پهنه‌بندی درجه توسعه‌یافتگی لازم است که ارزش شاخص‌های برآورد شده هم جهت و بی‌مقیاس شوند از این رو ارزش شاخص‌ها طبق رابطه زیر به صورت نرمال در می‌آیند.

$$Z_{ij} = \frac{X_{ij} - \bar{X}_i}{S_i} \quad \text{رابطه (۱)}$$

در این رابطه:

$$Z_{ij} = \text{ارزش نرمال هر شاخص (j) در رابطه با هر گزینه (i)}$$

$$X_{ij} = \text{ارزش عددی هر شاخص (j) در رابطه با هر گزینه}$$

$$\bar{X}_i = \text{میانگین هر ستون از ماتریس داده‌ها}$$

$$S_i = \text{انحراف معیار هر ستون از ماتریس داده‌ها}$$

در این مرحله ماتریس داده‌های استاندارد (نرمالیزه شده) مشخص می‌شود (جدول ۲).

جدول ۲- ماتریس داده‌های استاندارد

				شاخص (j) ◀
j _m	...	j ₂	j ₁	گزینه (i) ▼
Z _{1m}	...	Z ₁₂	Z ₁₁	i ₁
Z _{2m}	...	Z ₂₂	Z ₂₁	i ₂
:	:	:	:	:
Z _{nm}	...	Z _{n2}	Z _{n1}	i _n

تعیین اهمیت شاخص‌ها با استفاده از روش آنتروپی شانون^{۲۶}

پس از تشکیل ماتریس داده‌های استاندارد که یک ماتریس نرمالیزه است، آنتروپی واحدهای کاری نسبت به شاخص‌ها از رابطه (۲) محاسبه شده و ماتریس دو بعدی آن شکل می‌گیرد (جدول ۳).

$$E_{ij} = Z_{ij} \times \ln Z_{ij} : \forall j \quad \text{رابطه (۲)}$$

در این رابطه:

$$E_{ij} = \text{آنتروپی هر واحدکاری نسبت به هر شاخص}$$

$$Z_{ij} = \text{مقدار وزنی نرمال هر واحدکاری نسبت به هر شاخص}$$

$$\ln Z_{ij} = \text{لگاریتم نپرین مقدار وزنی نرمال هر واحدکاری نسبت به هر شاخص}$$

جدول ۳- ماتریس آنتروپی واحدهای کاری نسبت به شاخص‌ها

TMU ^{۲۷} _i	Criterion				
	C ₁	C ₂	C ₃	...	C _N
TMU ₁	E ₁₁	E ₁₂	E ₁₃	...	E _{1N}
TMU ₂	E ₂₁	E ₂₂	E ₂₃	...	E _{2N}
:	:	:	:	...	:
TMU _M	E _{M1}	E _{M2}	E _{M3}	...	E _{MN}

26- Shannon Entropy

27- Terrain Mapping Unit (TMU)

در ادامه آنتروپی شاخص‌ها (E_j) از رابطه (۳) محاسبه می‌شود.

$$E_j = -K \sum_{i=1}^m (P_{ij} \times \ln P_{ij}) \quad \text{رابطه (۳)}$$

در این رابطه:

$$E_j = \text{آنتروپی هر شاخص}$$

$$K = \text{ضریب ثابت}$$

و K به عنوان مقدار ثابت از رابطه (۴) محاسبه می‌گردد.

$$K = \frac{1}{\ln M} \quad \text{رابطه (۴)}$$

در این رابطه:

$$K = \text{ضریب ثابت}$$

$$\ln M = \text{لگاریتم نپرین تعداد واحدهای کاری (M)}$$

در ادامه، مقدار d_j (درجه انحراف)^{۲۸} از رابطه (۵) محاسبه می‌شود که بیان می‌کند شاخص مربوطه (j) چه میزان کارایی در فرآیند بیابانزدایی دارد. هرچه مقادیر اندازه‌گیری شده شاخصی به صفر نزدیک باشد، نشان دهنده آن است که واحدهای کاری رقیب از نظر آن شاخص تفاوت چندانی با یکدیگر ندارند. لذا نقش آن شاخص در فرآیند بیابانزدایی باید به همان اندازه کاهش یابد.

$$d_j = 1 - E_j \quad ; \forall j \quad \text{رابطه (۵)}$$

سپس مقدار اوزان شاخص‌ها از رابطه (۶) محاسبه می‌گردد.

$$W_j = \frac{d_j}{\sum_{j=1}^n d_j} ; \quad \forall j \quad \text{رابطه (۶)}$$

بر مبنای این روش شاخصی که بیش‌ترین وزن را دارد بیش‌ترین نقش در فرآیند بیابان‌زدایی را نیز دارد (آذر و رجب‌زاده، ۱۳۸۱: ۱۲۳؛ شانون^{۲۹}، ۱۹۴۸: ۴۰۵-۳۹۱؛ آذر، ۱۳۸۰: ۷).

تعیین وزن نهایی یا شاخص توسعه یافتگی واحدهای مطالعاتی

پس از تعیین ضریب اهمیت شاخص‌ها، اولویت نهایی واحدها از مجموع سطری ضریب اولویت هر واحد یا به عبارتی از ضرب مولفه‌های ماتریس تصمیم‌گیری نرمالیزه (Z_{ij}) در ضریب اهمیت شاخص‌ها (W_j) از رابطه (۷) به‌دست می‌آید (استمان و همکاران، ۱۹۹۵: ۵۴۴؛ وانگ و همکاران، ۲۰۰۸: ۱۹۳۴) (جدول ۴).

$$A = \sum_{j=1}^n W_j Z_{ij} \quad \text{رابطه (۷)}$$

بر طبق مدل، واحدهای کاری بهینه، طبق رابطه (۷) واحدهایی هستند که بیش‌ترین ضریب اولویت را دارا باشند.

$$A^* = \left\{ A_i \left| \max_i \frac{\sum_{j=1}^n W_j Z_{ij}}{W_j} \right. \right\} ; \sum W_j \neq 1 \quad \text{رابطه (۸)}$$

$$A^* = \left\{ A_i \left| \max_i \sum_{j=1}^n W_j Z_{ij} \right. \right\} ; \sum W_j = 1$$

جدول ۴- ماتریس توسعه یافتگی واحدهای کاری

D.I ^r	$\sum A_{ij}$	C _N	...	C ₂	C ₁	شاخص (j)
						گزینه (i)
D.I ₁	$\sum A_{1j}$	A _{1m}	...	A ₁₂	A ₁₁	TMU ₁
D.I ₂	$\sum A_{2j}$	A _{2m}	...	A ₂₂	A ₂₁	TMU ₂
:	:	:	:	:	:	:
D.I _n	$\sum A_{nj}$	A _{nm}	...	A _{n2}	A _{n1}	TMU _M

29- Shannon

30- Desertification Intensity (DI)

تهیه نقشه پهنه‌بندی توسعه‌یافتگی واحدها

مطابق جدول توسعه یافتگی واحدها (جدول ۴) و با استفاده از نرم‌افزار Arc view 3.2a اقدام به نقشه‌سازی میزان توسعه‌یافتگی شهرستان‌ها شد. به این صورت که در ابتدا نقشه توپوگرافی ۱/۵۰۰۰۰ حاوی مرز استان و شهرستان‌ها اسکن شده، سپس مرز استان و شهرستان‌ها را با کمک نرم‌افزار فتوشاپ^{۳۱} انتخاب و جدا و لایه مرز شکل گرفته را با فرمت Tiff ذخیره کردیم. در ادامه با کمک نرم‌افزار R2V ساختار رستری نقشه را به ساختار وکتوری تبدیل و نقشه وکتوری مرز در محیط Arc view وارد شد و سپس به منظور تهیه نقشه رتبه‌بندی شهرستان‌ها از لحاظ توسعه یافتگی، اطلاعات حاصل از جدول درجه توسعه‌یافتگی (جدول ۴) به جدول الحاقی به لایه مرز وارد شد و نقشه نهایی شکل گرفت.

یافته‌ها و بحث

بر مبنای مدل آنتروپی که در بخش روش تحقیق بیان شد طی مراحل ذیل اقدام به ارزیابی توسعه شهرستان‌های استان یزد از نظر شاخص‌های بیابانزدایی شد.

تعیین واحدهای کاری (شهرستان‌ها) و شاخص‌های ارزیابی (شاخص‌های بیابانزدایی) در ابتدا به منظور ارزیابی عملکرد بیابانزدایی در سطح شهرستان‌های استان یزد، ده شهرستان، ابرکوه، اردکان، بافق، تفت، خاتم، صدوق، طبس، مهریز، میبد و یزد از نظرگاه شاخص‌های بیابانزدایی که عبارتند از، وسعت اراضی نهال‌کاری شده، وسعت اراضی تحت آبیاری و مراقبت، وسعت اراضی تحت حفاظت و قرق پوشش گیاهی، چاه‌ها و استخرهای ایجاد شده و وسعت طرح‌های بیابانزدایی تهیه یا اجرا شده بر مبنای فعالیت‌های مرکز ملی بیابانزدایی اداره کل جهاد کشاورزی استان یزد، مد نظر قرار گرفت.

تشکیل ماتریس داده‌ها

پس از تعیین شهرستان‌ها و شاخص‌های بیابانزدایی، در سطح شهرستان‌ها اقدام به جمع‌آوری نرخ عملکرد بر مبنای آمارهای عملکردی قابل دسترس در طی سال‌های ۱۳۸۱ الی ۱۳۸۶ مرکز ملی بیابانزدایی اداره کل جهاد کشاورزی

استان یزد، شد و در چارچوب مدل تصمیم‌گیری چند شاخصه^{۳۲} اقدام به تشکیل ماتریس داده‌ها شد که در (جدول ۵) نشان داده شده است.

جدول ۵- ماتریس شاخص‌های بیابان‌زدایی به تفکیک شهرستان‌های استان یزد طی سال‌های ۱۳۸۱-۱۳۸۶

شاخص‌های بیابان‌زدایی گزینه‌ها (شهرستان‌ها)	نخال کاری (هکتار)	آبیاری و مراقبت (هکتار)	حفاظت و قرق پوشش گیاهی (هکتار)	تجهیز چاه و استخر ذخیره آب (حلقه)	تهیه طرح بیابان‌زدایی (هکتار)
ابرکوه	۱۱۶۴	۴۶۸۳	۶۳۷۲۴	۳	۰
اردکان	۴۳۰	۱۵۹۶	۲۹۴۹۲	۳	۱۰۸۰۰۰
بافق	۴۷۰	۴۴۵۰	۵۰۶۷۰	۴	۹۲۰۰۰
تفت	۰	۰	۰	۰	۰
خاتم	۲۹۰	۲۵۱۹	۱۵۶۷۶	۱	۱۵۶۳۶
صدوق	۸۴۰	۵۱۲۵	۱۵۶۳۴۰	۳	۱۶۷۰۰
طیس	۲۲۳۵	۶۹۹۵	۱۹۸۸۸۴	۱	۰
مهریز	۰	۰	۰	۰	۰
میبد	۲۲۴۰	۶۷۲۵	۴۹۵۴۸	۱	۰
یزد	۰	۰	۰	۰	۰

جدول ۶- ماتریس نرمال شاخص‌های بیابان‌زدایی به تفکیک شهرستان‌های استان یزد طی سال‌های ۱۳۸۱-۱۳۸۶

شاخص‌های بیابان‌زدایی گزینه‌ها (شهرستان‌ها)	نخال کاری	آبیاری و مراقبت	حفاظت و قرق پوشش گیاهی	تجهیز چاه و استخر ذخیره	تهیه طرح بیابان‌زدایی
ابرکوه	۰/۴۹	۰/۵۷	۰/۱۱	۰/۹۸	-۰/۵۹
اردکان	-۰/۴۱	-۰/۶۲	-۰/۴۱	۰/۹۸	۲/۱۷
بافق	-۰/۳۶	۰/۴۸	-۰/۰۹	۱/۶۸	۱/۷۶
تفت	-۰/۹۴	-۱/۲۴	-۰/۸۷	-۱/۱۲	-۰/۵۹
خاتم	-۰/۵۸	-۰/۲۷	-۰/۶۳	-۰/۴۲	-۰/۱۹
صدوق	۰/۰۹	۰/۷۴	۱/۵۳	۰/۹۸	-۰/۱۷
طیس	۱/۷۹	۱/۴۷	۲/۱۹	-۰/۴۲	-۰/۵۹
مهریز	-۰/۹۴	-۱/۲۴	-۰/۸۷	-۱/۱۲	-۰/۵۹
میبد	۱/۸۰	۱/۳۶	-۰/۱۱	-۰/۴۲	-۰/۵۹
یزد	-۰/۹۴	-۱/۲۴	-۰/۸۷	-۱/۱۲	-۰/۵۹
$\bar{X}$	۷۶۶/۹	۳۲۰۹/۳	۵۶۴۳۳/۴	۱/۶	۲۳۲۳۳/۶
S	۸۱۷/۴۳	۲۵۸۱/۹۵	۶۵۰۷۵/۷	۱/۴۳	۳۹۰۵۵/۵۷

نرمال‌سازی اعداد ماتریس داده‌ها

پس از تشکیل ماتریس داده‌ها به منظور یکسان کردن مقیاس داده‌ها یا به عبارتی بی‌مقیاس کردن^{۳۳}، اقدام به نرمال‌سازی داده‌ها از رابطه (۱) گردید و بدین ترتیب "ماتریس شاخص‌های بیابان‌زدایی" شکل گرفت (جدول ۶).

تشکیل ماتریس آنتروپی شاخص‌ها

بر مبنای ماتریس نرمال شاخص‌های بیابان‌زدایی (جدول ۶) و از رابطه ۲، "ماتریس آنتروپی شاخص‌های بیابان‌زدایی نسبت به هر شهرستان" برآورد شد (جدول ۷).

جدول ۷- ماتریس آنتروپی شاخص‌های بیابان‌زدایی نسبت به هر شهرستان

شاخص‌های بیابان‌زدایی گزینه‌ها (شهرستان‌ها)	نهاد کاری	آبیاری و مراقبت	حفاظت و قرق پوشش گیاهی	تجهیز چاه و استخر ذخیره آب	تهیه طرح بیابان‌زدایی
ابركوه	-۰/۳۴۹۵	-۰/۳۲۰۴	-۰/۲۴۲۸	۰/۰۱۹۸	۰/۳۱۱۳
اردكان	۰/۳۶۵۵	۰/۲۹۶۴	۰/۳۶۵۵	۰/۰۱۹۸	۱/۶۸۱۲
باقق	۰/۳۶۷۸	-۰/۳۵۲۳	۰/۲۱۶۷	۰/۸۷۱۶	۰/۹۹۴۹
تفت	۰/۰۵۸۲	-۰/۲۶۶۷	۰/۱۲۱۲	-۰/۱۲۶۹	۰/۳۱۱۳
خاتم	۰/۳۱۵۹	۰/۳۵۳۵	۰/۲۹۱۱	۰/۳۶۴۳	۰/۳۱۵۵
صدوق	-۰/۲۱۶۷	-۰/۲۲۲۸	۰/۶۵۰۷	۰/۰۱۹۸	۰/۳۰۱۲
طبس	۱/۰۴۲۲	۰/۵۶۶۳	۱/۷۱۶۷	۰/۳۶۴۳	۰/۳۱۱۳
مهریز	۰/۰۵۸۲	-۰/۲۶۶۷	۰/۱۲۱۲	-۰/۱۲۶۹	۰/۳۱۱۳
ميبند	۱/۰۵۸۰	۰/۴۱۸۲	-۰/۲۴۲۸	۰/۳۶۴۳	۰/۳۱۱۳
يزد	۰/۰۵۸۲	-۰/۲۶۶۷	۰/۱۲۱۲	-۰/۱۲۶۹	۰/۳۱۱۳
مجموع	۲/۷۵۷۸	-۰/۰۶۱۲	۳/۱۱۸۷	۱/۶۴۳۲	۵/۱۶۰۶

برآورد آنتروپی شاخص‌ها (E_j)، درجه انحراف (d_j) و اهمیت شاخص‌ها نسبت به هم (W_j)

در ادامه آنتروپی شاخص‌های مطرح در بیابان‌زدایی (E_j) از رابطه (۳) محاسبه شد و با محاسبه درجه انحراف (d_j) و اوزان شاخص‌ها (W_j) از روابط (۵) و (۶) اهمیت شاخص‌های مطرح در فرآیند بیابان‌زدایی در منطقه خضرآباد مطابق (جدول ۸) برآورد شد.

جدول ۸- برآورد آنتروپی، درجه انحراف و اوزان شاخص‌های مطرح در بیابان‌زدایی

شاخص‌ها (I) ◀	نهال کاری	آبیاری و مراقبت	حفاظت و فرق پوشش گیاهی	تجهیز چاه و استخر ذخیره آب	تهیه طرح بیابان‌زدایی
E _j	-۱/۱۹۷۷	۰/۰۲۶۶	-۱/۳۵۴۴	-۰/۷۱۳۶	-۲/۲۴۱۲
d _j	۲/۱۹۷۷	۰/۹۷۳۴	۲/۳۵۴۴	۱/۷۱۳۶	۳/۲۴۱۲
W _j	۰/۲۰۹۷	۰/۰۹۲۹	۰/۲۲۴۶	۰/۱۶۳۵	۰/۳۰۹۳

رتبه‌بندی نهایی توسعه یافتگی شهرستان‌ها از دیدگاه بیابان‌زدایی

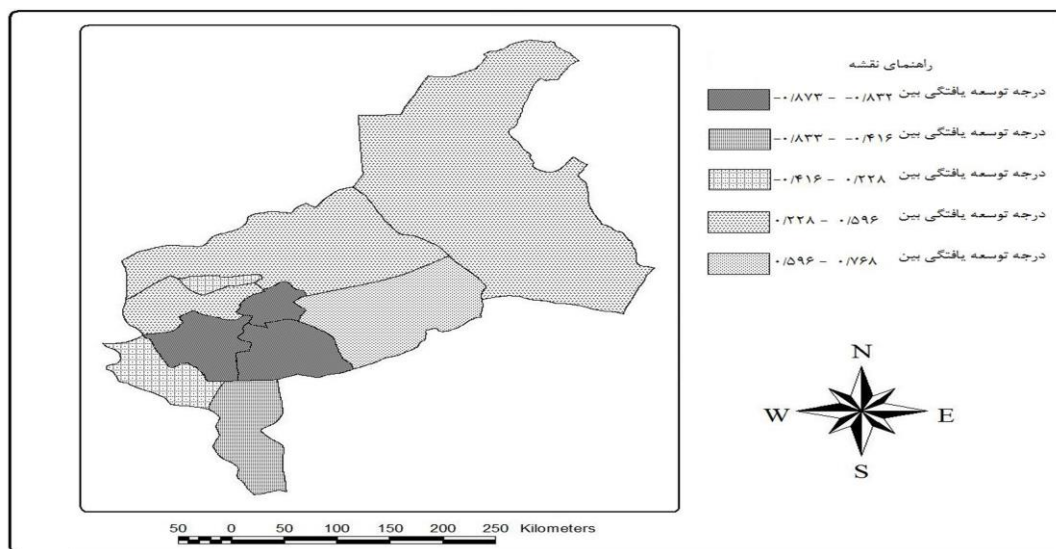
پس از تعیین ضریب اهمیت شاخص‌ها، اولویت نهایی راهبردها بر مبنای رابطه (۷) از ضرب مؤلفه‌های ماتریس تصمیم‌گیری نرمالیزه گروهی (جدول ۶) در ضریب اهمیت شاخص‌ها (جدول ۸) و تشکیل ماتریس ضریب اولویت واحدها نسبت به هر شاخص شکل گرفت که در نهایت از مجموع سطری ضریب اولویت هر واحد، اولویت نهایی واحدها برآورد شد (جدول ۹).

جدول ۹- ماتریس ضریب اولویت واحدها و تعیین اولویت نهایی

اولویت نهایی	تهیه طرح بیابان‌زدایی	تجهیز چاه و استخر ذخیره آب	حفاظت و فرق پوشش گیاهی	آبیاری و مراقبت	نهال کاری	شاخص‌ها (I) ◀ راهبردها (A) ▼
۰/۱۵۸۳	-۰/۱۸۲۵	۰/۱۶۰۲	۰/۰۲۵	۰/۰۵۲۹	۰/۱۰۲۷	ابرقوه
۰/۵۹۵۷	۰/۶۷۱۲	۰/۱۶۰۲	-۰/۰۹۲۱	-۰/۰۵۷۶	-۰/۰۸۶	اردکان
۰/۷۶۷۹	۰/۵۴۴۴	۰/۲۷۴۷	-۰/۰۲۰۲	-۰/۰۲۰۲	-۰/۰۷۵۵	بافق
-۰/۸۷۳۳	-۰/۱۸۲۵	-۰/۱۸۳۱	-۰/۱۹۵۴	-۰/۱۹۵۴	-۰/۱۹۷۱	تفت
-۰/۴۱۵۶	-۰/۰۵۸۸	-۰/۰۶۸۷	-۰/۱۴۱۵	-۰/۱۴۱۵	-۰/۱۲۱۶	خاتم
۰/۵۳۸۹	-۰/۰۵۲۶	۰/۱۶۰۲	۰/۳۴۳۶	۰/۳۴۳۶	۰/۰۱۸۹	صدوق
۰/۴۷۹۵	-۰/۱۸۲۵	-۰/۰۶۸۷	۰/۴۹۱۸	۰/۴۹۱۸	۰/۳۷۵۴	طبس
-۰/۸۷۳۳	-۰/۱۸۲۵	-۰/۱۸۳۱	-۰/۱۹۵۴	-۰/۱۹۵۴	-۰/۱۹۷۱	مهریز
۰/۲۲۷۹	-۰/۱۸۲۵	-۰/۰۶۸۷	-۰/۰۲۴۷	-۰/۰۲۴۷	۰/۳۷۷۵	میبد
-۰/۸۷۳۳	-۰/۱۸۲۵	-۰/۱۸۳۱	-۰/۱۹۵۴	-۰/۱۹۵۴	-۰/۱۹۷۱	یزد

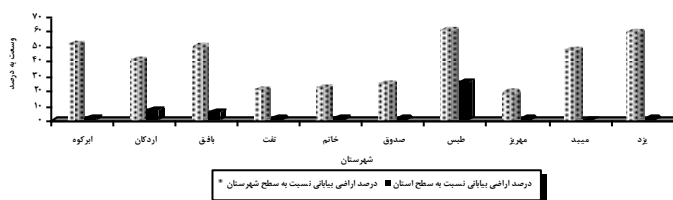
تهیه نقشه توسعه یافتگی شهرستان‌ها بر مبنای شاخص‌های بیابان‌زدایی

به منظور سهولت و دقت در تجزیه و تحلیل داده‌ها و دستیابی به نتایج، مطابق ادبیات تحقیق، بر مبنای ماتریس درجه توسعه یافتگی شهرستان‌ها (جدول ۹) و با استفاده از نرم‌افزار Arc view_{3.2a} اقدام به نقشه‌سازی میزان توسعه یافتگی شهرستان‌ها شد (شکل ۲).

شکل ۲: رتبه‌بندی شهرستان‌های استان یزد از لحاظ شاخص‌های بیابانزدایی

بر اساس مراحل اجرایی مدل آنتروپی شانون و در راستای ارزیابی توسعه یافتگی شهرستان‌های استان یزد در زمینه فعالیت‌های بیابانزدایی به نتایج کاربردی مهمی به شرح ذیل دست یافته شد، که با توجه به آن‌ها می‌توان به صورت بهینه اقدام به برنامه‌ریزی به منظور بهبود و متعادل ساختن فعالیت‌های اجرایی بیابانزدایی در سطح شهرستان‌ها نمود. با در نظر گرفتن مجموع شاخص‌ها و با تجزیه و تحلیل‌های صورت گرفته و تلفیق نتایج، (شکل ۲) و (جدول ۹) به طور کلی مشاهده می‌شود که شهرستان‌های بافق، اردکان و صدوق به ترتیب با درجه توسعه یافتگی ۰/۷۶۷۹، ۰/۵۹۵۷ و ۰/۵۳۸۹ از مناسب‌ترین وضعیت برخوردارند و شهرستان‌های طبس، میبد و ابرکوه به ترتیب با درجه توسعه ۰/۴۷۴۹، ۰/۲۲۷۹ و ۰/۱۵۸۳ در درجات بعدی از نظر توسعه یافتگی فعالیت‌های بیابانزدایی قرار دارند. درحالی‌که شهرستان خاتم با درجه توسعه یافتگی ۰/۴۱۵۶- از وضعیت نامناسبی برخوردار است، و شهرستان‌های یزد، تفت و مهریز از محروم‌ترین شهرستان‌ها از حیث مجموع شاخص‌ها می‌باشند (شکل ۲).

شکل ۳: نمودار مقایسه‌ای وسعت اراضی بیابانی نسبت به سطح شهرستان و استان به درصد

(ماخذ: سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور، ۱۳۸۱)

نتیجه‌گیری

تعادل بخشی به سطوح توسعه در واحدهای مطالعاتی از دیدگاه بیابانزدایی لازمه دستیابی به پایداری در این حوزه است که مستلزم شناسایی سطوح توسعه می‌باشد. در این میان همان طور که در ادبیات تحقیق ذکر آن رفت، در این زمینه مطالعات سیستماتیک و نظام‌اند به انجام نرسیده و تنها پژوهش انجام شده ارزیابی سطوح توسعه با استفاده از مدل تاکسونومی عددی (صادقی‌روش و همکاران، ۲۰۱۳: ۱۵۹-۱۴۷) بوده است. نتایج حاصل از کاربرد مدل تاکسونومی در پهنه‌بندی توسعه‌یافتگی تا حدود زیادی همانند نتایج حاصل از مدل آنتروپی شانون می‌باشد. هر چند تغییرات جزئی در رتبه‌بندی توسعه‌یافتگی شهرستان‌ها حاصل از دو مدل مشاهده شد. همچنین به نظر می‌رسد از آنجا که در این روش علاوه بر ارزش هر شاخص در هر یگان مطالعاتی، اولویت شاخص‌ها نسبت به هم در دستیابی به نتایج مورد توجه قرار می‌گیرد. این مدل از نظر دستیابی به نتایج صحیح‌تر، ارجح بر مدل تاکسونومی باشد.

جدول ۱۰- منابع با لقوه تحت تأثیر فرآیند بیابانزایی

شهرستان	اراضی کشاورزی (h)	جنگل دست کاشت (h)	مرتع طبیعی (h)	طول راه‌ها (km)	تعداد کارگاه (۱۰ نفر >)	تعداد مراکز مسکونی شهری	تراکم جمعیت (n/km ²)	تراکم آبادی (n/10km ²)
ابرکوه	۲۸۴۰۶	۲۵۰۰	۲۱۵۰۰۰	۱۸۱	۲	۲	۷/۹	۰/۸۳
اردکان	۲۲۱۸۲	۵۱۵۱۷	۸۱۵۰۰۰	۴۸۱	۳۰	۲	۲/۶	۰/۲۴
بافق	۱۸۹۳۳	۷۹۷۵۰	۸۷۳۰۰۰	۳۳۷	۱	۲	۳/۲	۰/۳۹
تفت	۴۹۳۷۵	۴۰۸۹۸	۴۲۰۰۰۰	۲۶۷	۶	۲	۸/۹	۲/۴۸
خاتم	۳۸۲۹۵	۶۱۳۳۵	۵۰۰۰۰۰	۱۶۴	۰	۲	۳/۷	۰/۶۹
صدوق	۹۶۶۴	۹۸۸	۴۶۰۰۰۰	۶۶	۱۰	۳	۵	۰/۵۵
طیس	۱۷۵۹۵	۱۶۸۰۰۰	۱۶۷۳۴۰۰	۱۰۱۳	۴	۲	۱/۱۶	۰/۱۲
مهریز	۲۹۰۶۲	۲۰۵۷۲	۴۵۵۰۰۰	۱۷۹	۱۱	۱	۶/۷۸	۰/۶۹
میبد	۱۰۴۰۶	۸۰۰	۸۰۰۰۰	۳۰	۳۵	۱	۵۰/۷	۱/۰۶
یزد	۱۲۸۲۰	۰	۶۰۰۰۰	۸۸	۲۵۴	۴	۱۸۴/۷	۰/۷۵

(ماخذ: اداره کل جهاد کشاورزی استان یزد، ۱۳۸۴ و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، ۱۳۸۳)

به طور کلی بررسی و تحلیل صورت گرفته نشان می‌دهد که سه شهرستان یزد، تفت و مهریز مشترکاً با درجه توسعه یافتگی ۰/۸۷- دارای نامساعدترین و ناپایدارترین شرایط هستند. در این بین اگر چه وسعت اراضی بیابانی شهرستان تفت و مهریز (به ترتیب معادل ۱۲۰ و ۱۲۴ هزار هکتار) و نسبت آن به کل اراضی شهرستان‌های مذکور (به ترتیب

معادل $20/74$ و $18/38$ درصد) ناچیز است (شکل ۳) که این محدودیت فعالیت صورت گرفته در زمینه بیابانزدایی را توجیه می‌کند، در عین حال، به دلیل وجود منابع بالقوه قابل توجه تحت تأثیر بیابان‌زایی از جمله اراضی کشاورزی، مراکز صنعتی، تراکم جمعیت و مراکز جمعیتی، اثرات توسعه شرایط بیابانی می‌تواند قابل توجه باشد (جدول ۱۰). از طرف دیگر در شهرستان یزد نیز علی‌رغم این که وسعت اراضی بیابانی ناچیز است (۱۴۵ هزار هکتار) (شکل ۳). وسعت اراضی بیابانی نسبت به وسعت شهرستان بالاست (۵۸/۶ درصد) (شکل ۱۰)، علاوه بر این، این شهرستان مرکز سیاسی استان بوده و در محدوده این شهرستان منابع بالقوه زیادی از جمله مراکز صنعتی و جمعیتی زیادی تحت تأثیر بیابان‌زایی می‌باشند.

شهرستان خاتم با درجه توسعه $0/42-$ نیز بعد از سه شهرستان ذکر شده از وضعیت نامناسب و ناپایداری برخوردار است که با توجه به این که این شهرستان بعد از شهرستان تفت واجد بیش‌ترین اراضی کشاورزی می‌باشد (معادل ۳۸ هزار هکتار)، از این حیث می‌تواند تحت تأثیر قرار گیرد. شهرستان‌های ابرکوه و میبد به ترتیب با درجه توسعه $0/16$ و $0/23$ از وضعیت نسبتاً نامناسبی برخوردار است. علی‌رغم ناچیز بودن وسعت اراضی بیابانی (۲۷۴ و ۵۷ هزار هکتار) در این شهرستان‌ها، از آنجا که نسبت اراضی بیابانی این شهرستان‌ها نسبت به کل اراضی آن‌ها بالاست ($50/73$ و $46/96$) (شکل ۱۰) و با توجه به نزدیک بودن به مراکز سیاسی و جمعیتی استان، منابع بالقوه زیادی از جمله راه‌های مواصلاتی، کارگاه‌های صنعتی، مراتع و اراضی کشاورزی تحت خطر بیابان‌زایی قرار دارد (جدول ۱۰). در ادامه تحلیل‌های صورت گرفته نشان داد که از نظر مجموع شاخص‌ها شهرستان‌های بافق، اردکان و صدوق به ترتیب با درجه توسعه $0/77$ ، $0/59$ ، $0/54$ از توسعه مناسبی در زمینه شاخص‌های بیابان‌زدایی برخوردارند با توجه به این که در شهرستان‌های مذکور وسعت اراضی بیابانی (به ترتیب 736 ، 921 و 139 هزار هکتار) و نسبت آن به وسعت اراضی شهرستان و استان بالا بوده (به ترتیب $48/91$ ، $5/73$ ، $39/89$ و $7/17$ ، $24/73$ ، $1/08$) و منابع بالقوه تحت تأثیر نیز قابل توجه می‌باشند (شکل ۳ و جدول ۱۰)، وضعیت شاخص‌های بیابان‌زدایی در این شهرستان‌ها مثبت ارزیابی می‌شود.

با توجه به مباحثی که به اجمال مطرح شد، لازم است در برنامه‌ریزی‌ها و سرمایه‌گذاری‌های آتی به منظور دستیابی به توسعه پایدار بیابان‌زدایی به ترتیب نتایج حاصله در زمینه توسعه فعلی شاخص‌های بیابان‌زدایی، منابع بالقوه تحت خطر بیابان‌زایی و وسعت اراضی بیابانی مورد توجه قرار گیرد.

منابع

- ابراهیم‌زاده، ع؛ رفیعی، ق (۱۳۸۸)، «تحلیلی بر الگوی گسترش کالبدی-فضایی شهر مرودشت با استفاده از مدل‌های آنتروپی شانون و هلدرن و ارائه الگوی گسترش مطلوب آتی آن»، *فصلنامه پژوهش‌های جغرافیایی انسانی*، شماره ۶۹، صص ۱۳۸-۱۲۳.
- احمدی، ح (۱۳۸۴)، «ژئومورفولوژی کاربردی، بیابان و فرسایش بادی»، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، ۳۳۴ ص.
- اداره کل جهاد کشاورزی استان یزد (۱۳۸۴)، «*سیمای بخش کشاورزی استان یزد*»، مدیریت طرح و برنامه‌ریزی استان یزد، ۱۶۵ ص.
- آذر، ع (۱۳۸۰)، «بسط و توسعه روش آنتروپی شانون برای پردازش داده‌ها در تحلیل محتوی»، *فصلنامه علوم انسانی دانشگاه الزهراء (س)*، شماره ۳۷ و ۳۸، صص ۱۸-۱.
- آذر، ع؛ رجب‌زاده، ع (۱۳۸۱)، «*تصمیم‌گیری کاربردی، رویکرد MADM*»، تهران، نشر نگاه، ۱۸۳ ص.
- اصغر پور، م. ج (۱۳۸۹)، «*تصمیم‌گیری چند معیاره*»، تهران، انتشارات دانشگاه تهران، ۳۹۹ ص.
- بدری، س. ع (۱۳۶۹)، «*مکان‌یابی مراکز توسعه روستایی*»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس.
- حسینی، س. ع؛ ویسی، ر؛ محمدی، م (۱۳۹۱)، «*پهنه‌بندی جغرافیایی محدودیت‌های توسعه کالبدی شهر رشت با استفاده از GIS*»، چهارمین کنفرانس برنامه‌ریزی و مدیریت شهری، ۲۰ و ۲۱ اردیبهشت ماه ۱۳۹۱، مشهد مقدس، صص ۵۱-۳۴.
- حکمت‌نیا، ح؛ موسوی، م. ن (۱۳۸۵)، «*کاربرد مدل در جغرافیا با تاکید بر برنامه‌ریزی شهری و ناحیه‌ای*»، تهران، انتشارات علم نوین، ۳۲۰ ص.
- سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور (۱۳۸۴)، «*خلاصه برنامه مدیریت مناطق بیابانی کشور (۱۴۰۳-۱۳۸۴)*»، انتشارات موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، ۶۵ ص.
- سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور (۱۳۸۱)، «*طرح شناسایی کانون‌های بحرانی فرسایش بادی و تعیین اولویت‌های اجرایی کشور*»، تهران، معاونت امور مراتع و خاک، دفتر تثبیت شن و بیابان‌زدایی، ۵۷۰ ص.

- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور (۱۳۸۳)، «طرح مطالعات جامع استان یزد»، یزد، انتشارات سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان یزد، ۳۲۷ ص.
- صادقی روش، م. ح (۱۳۹۲)، «کاربرد مدل موریس در طبقه‌بندی و تحلیل توسعه یافتگی بیابان‌زدایی در سطح شهرستان‌های استان یزد»، *فصلنامه مدیریت و برنامه‌ریزی محیط‌زیست*، شماره ۱، صص ۲۳-۳۵.
- طحاری مهرجردی، م. ح؛ بابایی میبدی، ح؛ مروتی شریف‌آبادی، ع (۱۳۹۱)، «رتبه‌بندی استان‌های کشور جمهوری اسلامی ایران از لحاظ دسترسی به شاخص‌های بخش بهداشت و درمان»، *مدیریت اطلاعات سلامت*، شماره ۳، صص ۳۶۹-۳۵۶.
- محامدپور، م؛ اصغری زاده، ع. ا (۱۳۸۷)، «تلفیق مدل‌های MAUT و MBSC برای ارزیابی عملکرد و رتبه‌بندی پژوهشکده‌های مرکز تحقیقات مخابرات ایران»، *سومین کنفرانس ملی مدیریت عملکرد*، ۲۵ تا ۲۶ اردیبهشت‌ماه ۱۳۸۷، مرکز همایش‌های علمی جهاد دانشگاهی دانشگاه تهران، صص ۱۸-۱.
- محمدی، ج؛ ایزدی، ملیحه (۱۳۹۰)، «رتبه‌بندی مناطق شهر اصفهان از لحاظ شاخص‌های فرهنگی بر اساس تصمیم‌گیری چند شاخصه»، *فصلنامه رفاه اجتماعی*، شماره ۴۴، صص ۱۷۵-۱۹۸.
- محمدی، ع؛ مولایی، ن (۱۳۸۹)، «کاربرد تصمیم‌گیری چند معیاره خاکستری در ارزیابی عملکرد شرکت‌ها»، *مدیریت صنعتی*، شماره ۴، صص ۱۲۵ تا ۱۴۲.
- مختاری ملک‌آبادی، رضا؛ اجزاء شکوهی، م؛ قاسمی، ی (۱۳۹۱)، «تحلیل الگوی گسترش شهر به‌شهر بر اساس مدل‌های کمی برنامه‌ریزی منطقه‌ای»، *مجله پژوهش و برنامه‌ریزی شهری*، شماره ۸، صص ۹۳-۱۱۲.
- مشکوه، م. ع؛ رهبر، ا (۱۳۷۷)، «روشی موقت برای ارزیابی و تهیه نقشه بیابان‌زایی»، تهران، موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، ۱۱۴ ص.
- مقیمی، ا؛ باقری سیدشکری، س؛ صفر راد، ط (۱۳۹۱)، «پهنه‌بندی خطر وقوع زمین لغزش با استفاده از مدل آنتروپی، مطالعه موردی: تاقدیس نثار زاگرس شمال غربی»، *پژوهش‌های جغرافیای طبیعی*، شماره ۷۹، صص ۷۹-۹۰.
- ۷۷.
- میر، س. ج (۱۳۷۱)، «*رهنمود هایی برای برنامه‌ریزی مراکز روستایی*»، تهران، انتشارات روستا و توسعه، ۲۷۰ ص.

- میرغفوری، س. ح.؛ طهاری مهرجردی، م. ح.؛ بابایی، ح. (۱۳۸۹)، «شناسایی وضعیت توسعه یافتگی و رتبه‌بندی استان‌های کشور از لحاظ دسترسی به شاخص‌های بخش کتابخانه»، *فصلنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی*، شماره ۳، صص ۲۷۱-۲۴۳.
- میرکتولی، ج.؛ قدمی، م.؛ مهدیان بهنمیری، م.؛ محمدی، س. (۱۳۹۰)، «مطالعه و بررسی روند و گسترش کالبدی-فضایی شهر بابلسر با استفاده از مدل‌های آنتروپی شانون و هلدرن»، *چشم‌انداز جغرافیایی (مطالعات انسانی)*، شماره ۱۶، صص ۱۳۳-۱۱۵.
- والمحمدی، چ.؛ فیروزه، ن. (۱۳۸۹)، «ارزیابی عملکرد سازمان با استفاده از تکنیک BSC»، *فصلنامه مدیریت*، شماره ۱۸، صص ۸۷-۷۲.
- Bednarik, M., Magulova, B., Matys, M., Marschalko, M., (2010), "Landslide susceptibility assessment of the Kral ovany–Liptovsky Mikulas Railway Case Study", *Journal of Physics and Chemistry of the Earth*, 35 (3-5): 162-171.
- Copus, A, K., Crabtree, J, R., (1999) "Indicators of socio - economic sustainability: An application to remote rural scotland", *Journal of Rural Studies*, 12: 41-54.
- Deka, J., Tripathi, O. P., Latif Khan, M., (2012), "Urban growth trend analysis using Shannon Entropy approach– A case study in North-East India", *International Journal of Geomatics and Geosciences*, 2 (4): 1062-1068.
- Eastman, R., Jin, W., Kyem, P. A., Toledano, J., (1995) "Raster procedures for Multi-Criteria/ Multi-Objective Decisions", *Journal of Photogrammetric Engineering & Remote Sensing*. 61 (5): 539- 547.
- ESCap (economic and social commission for asia and the pacific),. (1994), *Guidelines for Rural Center Planning*, United Nation Press, 542 p.
- Fuhrman, S., Cunningham, M. J., Wen, X., Zweiger, G., Seilhamer, J. J., Somogyi, R., (2000), "The application of Shannon entropy in the identification of putative drug targets", *Journal of Bio Systems*, 55 (1-3): 5–14.
- Ibáñez, J, J., De-Alba, S., Lobo, A.d., Zucarello, V., (1998) "Pedodiversity and global soil patterns at coarse scales, with discussion", *Journal of Geoderma*, 83 (3-4): 171–192.
- Iran, Unep, FAO, (1999), "Desertification and its Control in Iran", International Expert Meeting on Special Needs and Requirements of Developing Countris with low forest cover and unique types of forestes, Teheran, Iran, October 4-8. 1999 [on line]: <http://www.fao.org/docrep/meeting/x4935e.htm>
- Janow, R., (2003), "Shannon Entropy Applied to Productivity of Organizations", Proc. of the The Engineering Management Conference, New York, USA, Novamner 2-4, 2003. pp: 25-29.
- Joshi, P. K., Lele, N., Agarwal, S. P., (2006), "Entropy as an indicator of fragmented landscape- Northeast India case study", *Journal of Current Science*, 91(3): 276-278.

- Jost, L., DeVries, P., Walla, T., Greeney, H., Chao, A., (2010), "Partitioning diversity for conservation analyses", *Journal of Diversity and Distributions*, 16 (1): 65–76.
- Marcon, E., Hérault, B., Baraloto, C., Lang, G., (2012), "The decomposition of Shannon's entropy and a confidence interval for beta diversity", *Journal of Oikos*. 121(4): 516–522.
- Minasny, B., McBratney, A. B., Hartemink, A. E., (2010), "Global pedodiversity, taxonomic distance, and the World Reference Base", *Journal of Geoderma*, 155 (3–4) : 132–139.
- Mobaraki, O., Mohammadi, J., Zarabi, A., (2012), "Urban form and sustainable development: The Case of Urmia City", *Journal of Geography and Geology*, 4 (2): 1-12.
- Ogesan, K., Jorgensen, T., Albregtsen, F., Tveter, K. J., Danielsen, H. E., (1996) "Entropy-based texture analysis of chromatin structure in advanced prostate cancer", *Journal of Cytometry*, 24 (3): 268-276.
- Petersen, A., Gröngröft, A., Miehlich, G., (2010), "Methods to quantify the pedodiversity of 1 km² areas- results from southern African drylands", *Journal of Geoderma*, 155 (3-4): 140–146.
- Pharwaha, A. P. S., Singh, B., (2009), "Shannon and Non-Shannon measures of entropy for statistical texture feature extraction in digitized mammograms", *Proc. of the World Congress on Computer Science and Engineering*, Las Vegas, Nevada, USA, July 13-17, 2009. pp: 1286-1291.
- Sabet Sarvestani, M., Latif, I., Pavlos, K., (2011), "Three decades of urban growth in the city of Shiraz, Iran: A remote sensing and geographic information systems application", *Journal of Cities*, 28 (4): 320–329.
- Sadeghi Ravesh, M. H., Ahmadi, H., Zehtabian, G. R., Tahmoures, M., (2013) "Application of Numerical Taxonomy Analysis in Sustainable Development Planning of Combating Desertification", *Desert*, 17: 147-159.
- Shannon, C. E., (1948), "A Mathematical Theory of Communication", *Bell System Technical Journal*, 27 (3): 379–423.
- Soleimani-damaneh, M., Zarepisheh, M., (2009), "Shannons entropy combining the efficiency results of different DEA models: Method and application", *Journal of Expert System with Applications*. 36 (3): 5146-5150.
- Sudhira, H. S., Ramachandra, T. V., Jagadish, K. S., (2004), "Urban sprawl: metrics, dynamics and modeling using GIS", *International Journal of Applied Earth Observation and Geoinformation*, 5 (1): 29–39.
- Sun, H., Forsythe, W., Waters, N., (2007), "Modeling Urban Land Use Change and Urban Sprawl: Calgary, Alberta, Canada", *Journal of Network and Spatial Economics*, 7 (4): 353–376.
- Wang, X. D., Zhong, X. H., Liu, S. Z., Wang, Z. Y., Li, M. H., (2008), "Regional assessment of environmental vulnerability in the Tibetan Plateau: Development and application of a new method", *Journal of Arid Environment*. 72 (10): 1929-1939.
- UNEP (United Nations Environmental Program), (1992), "*World Atlas of Desertification*", editorial commentary by N. J. Middleton and D. S. G. Thomas Arnold: London. 69 pages.